

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja Europejska stwierdza, że w zakresie w jakim Republika Włoska wyłączyła ziemię i skały kopalne przeznaczone do ponownego wykorzystania poprzez ponowne zasypianie, wypełnianie, nasypywanie i rozkruszanie z zakresu stosowania krajowych przepisów o odpadach, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.07.1975, str. 39

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 26.03.1991, str. 32

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 2 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Konstantinidisa, członka Służby Prawnej Komisji i G. Barbarę, adwokata wpisanego na listę Okręgowej Izby Adwokackiej w Mediolanie, przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że przyjmując obowiązujące na całym terytorium krajowym wytyczne — wyrażone w szczególności w okólniku Ministero dell'Ambiente z dnia 28 czerwca 1998 r. oraz okólniku Ministero della Salute z dnia 22 lipca 2002 r. — które wyłączają z zakresu stosowania przepisów o odpadach substancje pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone do produkcji pasz oraz wyłączając na mocy art. 23 ustawy nr 179 z dnia 31 lipca 2002 r. z zakresu stosowania przepisów o odpadach pozostałości po przygotowaniu w kuchniach wszelkich typów posiłków o stałej konsystencji, gotowanych lub surowych, które nie zostały jeszcze odprowadzone do sieci zaopatrzeniowych i

przeznaczone są dla schronisk dla zwierząt domowych, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG ⁽¹⁾ z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/WE ⁽²⁾,

2. obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja Europejska stwierdza, że przyjmując obowiązujące na całym terytorium krajowym wytyczne, które wyłączają z zakresu stosowania przepisów o odpadach, substancje pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone do produkcji pasz oraz wyłączając z zakresu stosowania przepisów o odpadach pozostałości po przygotowaniu w kuchniach wszelkich typów posiłków o stałej konsystencji, gotowanych lub surowych, które nie zostały odprowadzone do sieci zaopatrzeniowych i są przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.07.1975, str. 39

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 26.03.1991, str. 32

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht München z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Sachsenmilch AG przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Sprawa C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht München z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie Sachsenmilch AG przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg.

Finanzgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni Nomenklatury Scalonej (CN) w brzmieniu nadanym przez załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1789/2003 ⁽¹⁾ z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej należy dokonywać w ten sposób, że ser do pizzy (mozzarella), który po wyprodukowaniu był przechowywany od jednego do dwóch tygodni w temperaturze od 2 do 4 °C należy zaklasyfikować w ramach podpozycji 0406 10?
- 2) Czy w braku uregulowania wspólnotowego badanie, czy chodzi o ser świeży w rozumieniu podpozycji 0406 10 CN, może być przeprowadzone na podstawie właściwości organoleptycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez W. Wilsa i L. Pignataro, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że od chwili, w której wszystkie kategorie instytucji dostępnych publiczności w rozumieniu dyrektywy 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. ⁽¹⁾ zostały objęte odstępstwem od prawa publicznego użyczenia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 i 5 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że art. 69 ust. 1 lit. b) ustawy nr 633/41 ustanawia dla ogółu państwowych bibliotek i fonotek odstępstwo

od prawa użyczenia w zakresie, w jakim stanowi on, że użyczenie po upływie co najmniej 18 miesięcy od pierwszej czynności rozpowszechniania lub po upływie 24 miesięcy od zrealizowania wskazanych dzieł, jeżeli prawo rozpowszechniania nie było wykonywane, nie wymaga ani zezwolenia, ani wynagrodzenia.

Komisja utrzymuje, że ww. artykuł ustawy nr 633/41, który zwalnia ogół państwowych bibliotek i fonotek z obowiązku zapłaty wynagrodzenia, narusza jednocześnie art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 92/100/EWG. Ponieważ wspomniany przepis nie przestrzega warunków ustanowienia odstępstwa od wyłącznego prawa publicznego użyczenia, narusza ponadto art. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 27.11.1992, str. 61.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 28 kwietnia 2005 r., w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 9 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu.

Cour d'appel de Bruxelles zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — który stanowi, że rządy Państw Członkowskich podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży — należy interpretować w ten sposób, iż w jego zakres stosowania wchodzi proporcjonalna opłata nałożona z tytułu wydanych przez trybunały i sądy wyroków i orzeczeń we wszystkich kwestiach dotyczących zasądzenia zapłaty lub rozliczenia kwot pieniężnych lub papierów wartościowych?